

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

64/09. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

2009. július 16.

A Bíróság C-440/07. P. sz. ügyben hozott ítélete

Bizottság kontra Schneider Electric

A BÍRÓSÁG HATÁLYON KÍVÜL HELYEZI AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETÉT AZON RÉSZÉBEN, AMELYBEN A KÖZÖSSÉGET A SCHNEIDER ÁLTAL A LEGRAND VÉTELÁRÁNAK CSÖKKENTÉSE KÖVETKEZTÉBEN ELSZENVEDETT KÁR MEGTÉRÍTÉSÉRE KÖTELEZTE

*A Közösségnek azonban meg kell térítenie a Schneider azon költségeit, amelyek az összefonódás
újbbóli vizsgálati eljárásában való részvétele kapcsán merültek fel*

A Schneider a villamosenergia-elosztás, az ipari ellenőrzés és az automatika ágazatában gyárt és értékesít termékeket és rendszereket, míg a Legrand kisfeszültségű berendezésekhez készült elektromos felszerelések gyártása és eladása területén tevékenykedik. 2001. február 16-án a két francia társaság arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy az előbbi társaság részvények nyilvános eljárásban történő cseréje útján (OPE) meg kívánja szerezni az utóbbi társaság egésze feletti irányítást.

Azt követően, hogy az OPE 2001 augusztusában történt befejezésekor a Schneider megszerezte a Legrand részvényeinek 98,7%-át, a Bizottság 2001. október 10-i határozatával¹ az összefonódást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította, azon indokkal, hogy az összefonódás következményeként különböző francia ágazati piacokon jelentősen korlátozódna a hatékony verseny.

Mivel a Schneider olyan összefonódást hajtott végre, amelyet a Bizottság utólag a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított, 2002. január 30-án a Bizottság második határozatot² fogadott el, amelyben elrendelte a Legrand és a Schneider 9 hónapos, 2002. november 5-én lejáró határidőn belül végrehajtandó szétválását.

A Schneider megsemmisítés iránti kereset nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz az összeegyeztethetlenséget kimondó és a szétválást elrendelő határozatok ellen.

¹ Az összefonódást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító, 2001. október 10-i 2004/275/EK bizottsági határozat (HL 2004., L 101., 1. o.).

² A vállalkozások szétválását elrendelő, 2002. január 30-i 2004/276/EK bizottsági határozat (HL 2004., L 101., 134. o.).

Időközben a Bizottság a Schneider és a Legrand szétválására megállapított határidőt 2003. február 5-ig meghosszabbította.

A Schneider előkészítette a Legrand átruházását arra az esetre, ha mindkét megsemmisítés iránti keresetét elutasítanák, és e célból 2002. július 26-án átruházási szerződést kötött a Wendel-KKR konzorciummal, amely szerződést legkésőbb 2002. december 10-én kellett teljesíteni. A szerződés tartalmazott egy kikötést, amelynek értelmében az összeegyeztethetlenséget kimondó határozat megsemmisítése esetén a Schneider 180 millió euró bánatpénz fizetése ellenében 2002. december 5-ig elállhat az átruházástól.

Az Elsőfokú Bíróság 2002. október 22-én hozott két ítéletével³ megsemmisítette az összeegyeztethetlenséget kimondó és a szétválást elrendelő határozatokat. Az Elsőfokú Bíróság többek között úgy találta, hogy a Bizottság egy eljárási szabálytalanságból kifolyólag megsértette a Schneider védelemhez való jogát.

Ezen ítéleteket követően a Bizottság újraindította a Schneider és Legrand közötti összefonódás ellenőrzési eljárását. A Bizottság arról tájékoztatta a Schneidert, hogy az összefonódás veszélyeztetheti a francia ágazati piacokon érvényesülő versenyt. 2002. december 2-án a Schneider közölte a Bizottsággal, hogy úgy döntött, eladja a Legrand-ot a Wendel-KKR-nek, amely átruházásra 2002. december 10-én került sor, a 2002. július 26-án kötött szerződés értelmében.

2003. október 10-én a Schneider kártérítési keresetet nyújtott be a Bizottság ellen az Elsőfokú Bírósághoz az összeegyeztethetlenséget kimondó határozat jogellenessége miatt általa állítólag elszenvedett közel 1,7 milliárd euró kár megtérítés iránt.

2007. július 11-én hozott ítéletével⁴ az Elsőfokú Bíróság kizárólag a Schneider által hivatkozott károk némelyike tekintetében ismerte el ez utóbbi kártérítéshez való jogát. Miután megállapította, hogy a Schneider védelemhez való jogának megsértése a jelen esetben magánszemélyek számára jogosultságot keletkeztető jog kellően súlyos megsértésének minősül, az Elsőfokú Bíróság okozati összefüggés fennállását állapította meg az elkövetett hiba és a Schneider által elszenvedett kár két része között. A kár első része a Schneider részéről az összefonódásnak – az Elsőfokú Bíróság 2002. október 22-én kihirdetett megsemmisítési ítéleteit követő – a Bizottság általi újbóli ellenőrzésében való részvétel kapcsán felmerült költségeknek felel meg. A kár második része a vételár azon csökkentésének felel meg, amelybe a Schneider kénytelen volt beleegyezni a Wendel-KKR-rel szemben az átruházás tényleges hatályba lépésének 2002. december 10-ig történő késleltetéseért cserébe. Az Elsőfokú Bíróság ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy ez utóbbi kárt csak kétharmad részében kell megtéríteni, mivel a Schneider saját maga is közrehatott a kárának bekövetkezésében, amikor vállalta az összefonódás összeegyeztethetlenségét utólagosan kimondó határozat tényleges kockázatát, és a Legrand eszközeinek eladására való kötelezés eshetőségét.

A Bizottság az Elsőfokú Bíróság ezen ítélete ellen annak hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezést nyújtott be a Bírósághoz.

A Bíróság először is helybenhagyja az Elsőfokú Bíróság ítéletét, amennyiben az kötelezte a Közösséget a Schneider részéről az összefonódásnak – a Bizottság két határozata

³ Az Elsőfokú Bíróság T-310/01. sz. és T-77/02. sz., Schneider Electric kontra Bizottság ügyekben 2002. október 22-én hozott ítéletei (lásd még a 84/02. sz. sajtóközleményt).

⁴ Az Elsőfokú Bíróság T-351/03. sz. Schneider Electric kontra Bizottság ügyben hozott ítélete (lásd még a 48/07. sz. sajtóközleményt).

megsemmisítését követő – újbóli ellenőrzésében való részvétel kapcsán felmerült költségeknek megfelelő kár megtérítésére.

A Schneider által a Legrand vételára csökkentésének következtében elszenvedett kárt illetően azonban a Bíróság úgy találta, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg a Bizottság hibája és e kár között a közvetlen okozati összefüggés fennállását.

A Bíróság megállapítja, hogy 2002. július 26-án, amikor a Schneider a Legrand átruházásáról szerződést kötött a Wendel-KKR-rel, a Schneidernek a szétválást elrendelő határozat végrehajtása érdekében eladási folyamatot kellett kezdeményeznie.

A Bíróság megjegyzi ugyanakkor, hogy a Bizottság a szétválásra eredetileg 2002. november 5-én megállapított határidőt 2003. február 5-ig meghosszabbította, illetve hogy az Elsőfokú Bíróság 2002. október 22-i ítéletével – a szerződésben az átruházás megvalósítására megállapított határidőt megelőzően – megsemmisítette az összeegyeztethetlenséget kimondó határozatot.

E körülmények között a Bíróság megállapítja, hogy a Schneider úgy döntött, hogy nem él az elállás jogával a 2002. december 5-i határidőn belül, és ekképpen hagyta, hogy az átruházás 2002. december 10-én megvalósuljon.

A Bíróság ebből azt a következtetést vonja le, hogy a hivatkozott kár közvetlen oka a Schneider azon döntése volt, miszerint hagyta, hogy a Legrand átruházása 2002. december 10-én ténylegesen hatályba lépjen, amire semmi sem kötelezte. E következtetést nem kérdőjelezi meg azon körülmény sem, miszerint a Schneider e döntés meghozatalakor azon veszélynek volt kitéve, hogy 180 millió euró bánatpénzt kell fizetnie, e kockázat ugyanis az e vállalkozás által kötött átruházási szerződésből következett.

Következésképpen a Bíróság részlegesen hatályon kívül helyezi az Elsőfokú Bíróság ítéletét abban a részében, amelyben a Közösséget a Schneider részéről a Legrand vételára csökkenésének következtében felmerült kár megtérítésére kötelezte.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Elérhető nyelvek: ES DE EN FR HU NL PL PT RO

Az ítélet teljes szövege megtalálható a Bíróság honlapján.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=FR&Submit=rechercher&numaff=C-440/07>
P

Az ítéletek szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

További tájékoztatásért forduljon dr. Lehóczki Balázshoz.

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

Az ünnepélyes ülésen készített felvételek az Európai Bizottság Sajtó és Tájékoztatási Főigazgatósága által működtetett EbS "Europe by Satellite"-on érhetők el.

*L-2920 Luxembourg, Tel: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249
vagy B-1049 Bruxelles, Tel: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956*